

[Carl F. Madsen.]

hele denne Sag, og jeg skal derfor, idet jeg anbefaler Sagen til Tingets velvillige Behandling, tillade mig at henvise til mine Udtalelser ved Sagens tidligere Behandling.

Tvede: I forrige Rigsdagssamling fremsatte den højtærede Socialminister jo 3 Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Ratifikation, og deraf blev Forslaget om Landarbejderes Foreningsret vedtaget baade i dette Ting og i Folketinget. De to andre Forslag, som nu igen er fremsat her, naaede vi ikke til Enighed om. Hvad angaar Forslaget, vedrørende Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde, var det, som det ærede 11te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) udtalte, den saakaldte vestjydske Skoleordning, der hindrede Vedtagelsen deraf. Jeg ved ikke, om der, siden vi forhandlede om denne Sag og afgav Beretning den 12. April, er kommet andre Synspunkter frem, som kan ophæve den Modstand, der var mod Vedtagelsen af denne Konvention, men det er der maaske, og saa vidt jeg forstod det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen), vil han ogsaa paa ny foreslaa Forslagene henvist til Udvalg. Der kan vi saa undersøge, om der skulde være sket noget, som gør, at det nu vil være muligt at naa til Enighed.

Med Hensyn til den ugentlige Hviledag i industrielle Virksomheder var det et Hovedpunkt for os, at de andre skandinaviske Lande, Norge og Sverige, ikke har ratificeret. Vi nærer under Hensyn til Erhvervsforholdene o. s. v. Betænkelighed ved her at binde os til en Ordning, som de to andre skandinaviske Lande ikke har. Jeg ved ikke, om der, siden vi i Foraaret behandlede denne Sag, er sket Ændringer i saa Henseende. Jeg har ikke hørt det, men i hvert Tilfælde er dette Forhold stadigvæk en Hindring for, at vi fra vor Side kan gaa med til at indstille denne Konvention til Vedtagelse. Men naar nu Sagerne kommer i Udvalg, kan vi jo igen tage dem op til Undersøgelse, og saa vil det vise sig, om der kan komme noget ud af disse Forslag.

Marie Hjelmer: Paa det radikale Venstres Vegne skal jeg anbefale en velvillig Behandling af de to foreliggende Konventioner. Jeg haaber, at de Betænkeligheder, som man fra visse Sider nærer overfor dem, maa kunne overvindes i Løbet af denne Vinter, saaledes at Samlingen ikke gaar til Ende, uden at vi kan indregistrere disse to Konventioner mellem dem — det er jo

ikke alt for mange —, som Danmarks Rigsdag har ratificeret.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker de to ærede Ordførere for Socialdemokratiet og det radikale Parti for deres ubetingede Tilsagn om at ville ratificere disse Konventioner, og jeg takker de to andre ærede Ordførere for deres Tilsagn om at ville fortsætte Arbejdet i et Udvalg. Jeg kan jo ikke være blind for, at der, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede 11te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) sagde, har været en Frygt for, at Vedtagelsen af Konventionen angaaende Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde skulde medføre Konsekvenser vedrørende den vestjydske Skoleordning, men med Hensyn til Imødegaaelsen af denne Frygt slutter jeg mig til de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede 11te tingvalgte Medlem. Jeg anser denne Frygt for ubegrundet, og jeg synes, det er tilstrækkeligt oplyst i Bilagene, at den i Virkeligheden er ubegrundet. Der er ikke i den store Verden saa megen Interesse for, hvordan en lille Klat Børn gaar i Skole i et vestjyds Amt, at der vil kunne beredes os Vanskeligheder i den Anledning.

Saa vidt jeg forstod det ærede 15de tingvalgte Medlem (Tvede), skyldtes den særlige Betænkelighed, man fra konservativ Side havde med Hensyn til Vedtagelse af den anden Konvention, Konventionen angaaende en ugentlig Hviledag i industrielle Virksomheder, fortrinsvis den Omstændighed, at Norge og Sverige ikke har ratificeret. Jeg har ikke lagt Mærke til, at man i øvrigt har vist nogen særlig Interesse for at ratificere de Konventioner, som er ratificeret af Norge eller Sverige. Jeg ved, at paa visse Omraader er Sverige forud for os, medens Norge staar meget langt tilbage. Jeg skal benytte Lejligheden til at undersøge, hvad Norge og Sverige har ratificeret af Konventioner, for at se, om vi ad den Vej kan komme lidt højere op i Antal, end vi er nu, hvor vi vistnok er paa næstnederste Plads af samtlige civiliserede Stater med Hensyn til at ratificere. Jeg vil gerne spørge det ærede 15de tingvalgte Medlem, hvorfor han lægger denne Vægt paa, om Norge og Sverige har ratificeret eller ej, om det specielt er med Hensyn til denne Konvention, han lægger Vægt paa det? Jeg kunde nemlig tænke mig, at Spørgsmaalet egentlig ikke saa meget var, om Norge og Sverige havde ratificeret, som hvordan de norske og svenske Arbejdsgiverforeninger har stillet sig til disse Konventioner. Jeg ser nemlig i Bilag 1 til